

Gammal är inte alltid äldst i den digitala eran

– Hej morfar, det är jag! Hur är det med dig i dag?

Alva sparkar av sig skorna i hallen och går in i vardagsrummet, där morfar som vanligt sitter i soffan. Han ler mot dotterdottern, lägger undan boken han hållit på att läsa och plockar i stället upp surfplattan som ligger på soffbordet.

– Jodå, allt är frid och fröjd, förutom att den här mackapären bråkar igen. Det övergår mitt förstånd vad som kan felas den. Jag följde dina instruktioner till punkt och pricka och det funkade hur bra som helst tidigare, men nu är det nåt konstigt igen.

– Vad försöker du göra då?

Alva kryper upp i soffan och tittar på när morfar med ledbrutna fingrar klickar sig fram till appen han velat använda.

– Jag ville lyssna på musik men appen vägrar att känna igen de externa högtalarna. Visst var det här jag skulle klicka på en ikon för att koppla upp mig? Nu är hela ikonerna borta, puts väck!

– Får jag se.

Alva tar över surfplattan från morfar och sveper skickligt med vana fingrar över skärmen. Ut ur appen, in i inställningarna, kanske är det nåt där.

– Bluetooth verkar vara avstängt, jag sätter på det igen. Testa nu! säger Alva och räcker tillbaka surfplattan till morfar.

– Ja ser man på, hur kan det ha gått till? Men så bra att du har ögonen med dig!

– Konstigt namn förresten, Bluetooth, det betyder ju blå tand. Varför skulle man döpa något till det?

– Det är ju uppkallat efter gamle Harald Blåtand, såklart!

Alva ser ut som ett frågetecken.

– Han var en gammal dansk vikingakung som lär ha enat Danmark. Enligt legenden fick han sitt smeknamn för att han hade så missfärgade tänder. Han måste ha haft mycket tandvärk, tror du inte? Det var inte så mycket bevänt med tandvården på den tiden, må du tro. Logon är faktiskt ett hopkok av hans initialer i runskrift, ser du? Den här delen motsvarar H och den här motsvarar B.

Alva tittar skeptiskt på morfar och tar fram sin egen telefon medan han går in i musikappen igen för att koppla upp sig mot högtalarna. Och efter att ha googlat ett ögonblick skrattar hon till.

– Oj, du har faktiskt rätt! Förlåt, morfar, för ett ögonblick trodde jag att du hade blivit alldeles gaggig som pratade om vikingar och tandvärk.

– Åja, jag må vara gammal som gatan men helt bakom flötet är jag inte, säger morfar precis som musiken börjar flöda ur högtalarna. Dra på trissor, nu funkar det igen! Vi kompletterar varann bra, du och jag. Du lär mig om tekniska nymodigheter...

– Och så lär du mig om sånt som hände på stenåldern när du växte upp! fyller Alva i och ler brett.